

Çöz Ruhumdaki Prangaları

– S. Yetgin · 11 Mart 2015

Sırım bir yalnızlık tartısındayım
Ufkumda gümüş bakışlı günler
Mevsimler eskitiyorum bir pencere önünde
Yıkılıyor gece kondular, dikilirken gökdelenler
Dilimde incecik çizgi kesigi hayat
Unuttum kendimle sevişmeyi nicedir
Gölgemin suretinde yorgun bir yılki koşuyor
Çaldılar azeitimi gönlümden
Hızla tükenir iken saatler

Coşkulu bir nehir olsa şimdi hayat
Uzatsam çocuk ayaklarımı serin sulara
Bir söğüt gölgesinde okul kaçığı olsam
Uyusam börtü böcek sesleri arasında özgür
Düş ile gerçeği birbirinden ayırıp yaşama sarılsam

Çöz ruhumdaki asimetrik prangaları bir çırpıda
Hangi bataklık beni durmadan kendine çeken
Geceler yorgun bir ay ışığı göğsümün örsünde
Birbirine istifledim ben nicedir tüm şanssızlıkları
Bir kadın ateşli tenime iksir sürer arada bir sevgiyle

Usumda hüznün derin yargısı ellerimde umut
Çürümüş ağaçlara çaput bağıyor kısmetsiz kadınlar
Küflü bir mızrak göğsümün ozan derinliğinde
Düşlerin şarabını dolduruyorum asırlık kupalara
Mermer taşa küsüyor yar toprak rüzgâra
Sensizlik denilen hasret ruhumu çürütüyor

Selahattin YETGİN